

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ БАКТЕРІАЛЬНОГО ЦЕНОЗУ У ДІТЕЙ ТА ШЛЯХИ ЇХ ОПТИМІЗАЦІЇ

О. В. Тимчик,

канд. біол. наук, доцент, тел. (097) 599-10-83,

Київський університет імені Б. Грінченка

Нормальна мікрофлора становить сукупність мікробіоценозів, що характеризуються певним складом і займають певний біотоп в організмі людини. Дослідження кишкової екологічної системи свідчить про існування складної розгалуженої системи кооперації між популяціями мікроорганізмів, що населяють кишечник. Нормальна мікрофлора здорової людини виступає як єдине ціле, що узгоджено працює в інтересах усієї системи організму хазяїна, у якому вона локалізована. Сукупність усіх мікробіоценозів людини варто розглядати як своєрідний екстракорпоральний орган, кількість клітин у якому в десятки-сотні разів перевищує загальну кількість еукаріотичних клітин усіх тканин і органів. Нормофлора є чутливим

індикатором фізіологічного стану макроорганізму при впливі на нього різних факторів. Для підтримання мікробної екології людини на оптимальному рівні найбільш вивченим і практично реалізованим напрямом у даний час є використання мікробних препаратів на основі живих організмів — представників нормальної мікрофлори шлунково-кишкового тракту людини.

Сучасні епідеміологічні дослідження засвідчують, що майже 90% населення земної кулі мають порушення у складі мікрофлори, що становить основу мікроекології організму. Серед мікроорганізмів, що заселяють травну систему, розрізняють захисну, сапрофітну, умовно-патогенну та патогенну флору. Нормальна кишкова флора вкрай необхідна для життєдіяльності людини, оскільки вона забезпечує колонізаційну резистентність шлунково-кишкового тракту, сприяє формуванню імунобіологічної реактивності організму, справляє позитивний вплив на формування слизової оболонки й інших структур кишечника, бере участь у синтезі вітамінів, пригнічує токсичність деяких мікроорганізмів, руйнує алергени, виробляє речовини антибіотичного характеру. Кількісні та якісні зміни нормальної кишкової флори, порушення антагоністичних функцій та інших біологічних властивостей, а також розмноження умовно-патогенних ентеробактерій, що при нормальному біоценозі відсутні або становлять незначну кількість, об'єднують терміном «дизбактеріоз». За сучасними даними дизбактеріоз вважають вторинним за генезом станом, однак його наявність часто є основою для розвитку патологічних станів, і не лише з боку кишечника.

Метою даної роботи було вивчення особливостей мікробної колонізації кишечника та клінічного стану новонароджених в акушерських стаціонарах з режимом відстроченого сумісного перебування матері та дитини а також вивчення особливостей мікробіоценозу кишківника вагітних жінок групи ризику та дослідження їх впливу на процеси адаптації, мікробної колонізації і розвиток інфекційно-запальних захворювань у дітей першого місяця життя.

